

Publicerad 2011-04-05 22:09 av Malin Olsson

En liten jämförelse med en sak som kom att betyda rätt mycket för mig.

En gul vattenkanna

Det ligger en gul vattenkanna på stranden. En liten unge har glömt den, den var på semester med sin familj och sen glömde den här. De åkte hem utan sin gula vattenkanna. Den har fortfarande lite vatten i den, jag har själv kollat. Den är dessutom nyköpt, prislappen var kvar. Vattnet i den guppar till ibland när det kommer en liten vindpust. Det ligger en gul vattenkanna på stranden, den bara ligger där helt ensam och övergiven. Ibland känner jag mig som denna gula vattenkanna. Lite sådär bortglömd, även om jag vet att så inte är fallet. Det känns bara så ibland. Jag vet att jag inte är bortglömd eller så, jag har det inte så dumt egentligen, jag vet att det finns så många som har det mycket värre än jag. Men jag mår kasst nu, det skulle du aldrig ana om du träffade mig i verkligheten. För det där fejkade leendet sitter alltid på, skrattet som alltid finns där, det är så jävla fejkat. Om du mötte mig i verkligheten skulle du aldrig kunna gissa att jag gråter på insidan varje dag. Om du mötte mig i verkligheten så skulle du tro att jag var världens lyckligaste. Men jag mår inte så bra och jag känner lite som den där vattenkannan idag. Den fanns på riktigt, den låg på Skrea Strand i somras. Jag såg den och nu tänker jag tillbaka på hur jag kände igen mig i denna gula vattenkanna som låg där, övergiven och bortglömd.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Malin Olsson med Poeter.se id #36421 innehar upphovsrätten